1242

DEO OPT. MAX. UNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ, ET SANCTO LUCÆ ORTHODOXORUM MEDICORUM PATRONO.

QUÆSTIO MEDICA

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS MANE DISCUTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORUM DIE JOVIS I. DECEMBRIS.

M. PETRO YON Doctore Medico, Præside.

An mulier ætate provecta, cui menstrua dudum defecerunt, gravidari potest?

VIX orta in lucem lapsu præcipiti ruunt in interitum animantia, quorum jacturam ut resarciret natura solers, speciei propagationem certis addixit partibus: eæ miro fabricatæ artificio in perfectis animalibus sexum distingunt mare & fœminâ; ita ut ille in eâ, hæc in se generationis absolvat liturgiam, nulli animali non gratam, cui si recusas litare, naturæ repugnas & Deo. Ad hoc nobilissimum opus venire asymbolum neminem constat: mas humorem album, grandinis in morem glomeratum, spumas agentem, & spirituum ubertate perfusum; his instructum dotibus nullum fœmina suppeditat, sed limpidum, tenuem & aqueum mucum, spirituum & caloris paupertate ita hebetem, ut incautis mulieribus partuum frequentiâ vel doctissimis graviditas sæpè sæpius obrepserit citra ullum titillationis sensum qui percipi amat in aphrodisiâ palæstrâ: utrumque semen si placet appellare; decerptum ex illo multùm, ex hâc nihil aut parùm expromit efficacitatis, quæ compensatur eo etiam sanguine, quem ubi posita sunt à semine prima rudimenta pertexendæ, alendæ, & augendæ proli sufficit.

HUNC vitij expertem esse suadet suave-rubens color & fontis è quo fluit salubritas, quam si exuerit longo locis in muliebribus situ, tragœdias movet corporis plerumque & mentis commotione infames: sic solâ copiâ gravis, vel impenditur in fœtum, vel definitâ periodo singulis ut plurimum mensibus, ducto inde menstrui nomine, tres quatuorve dies sensim defluit: huic si solita intercluditur via, alias & comminiscitur natura, ex alveolo dentis evulsi, vomitione, anacatharsi, aut reseratis venis quæ ad ani marginem aut nasi radicem excurrunt, nonnunquam & urinis crassis & subnigris importuno onere expeditura mulierem, quæ integrè sana subsistente cruentâ illâ colluvie nec aliò traductâ habere in utero certò certiùs asseverat: tunc recenti seminis & jam expansi in stamina explet rimas & intervalla, fœtumque inchoatum & perfectum alit & amplificat, sed infeliciùs cum sanguis foras affectat viam, donec ille grandior perfractis repagulis iter sibi patefecerit ad vitales auras: at morbo non ita pridem defuncta effœta quidem, sed vix fœta fiet; si tamen prægnans & extenuata simul alvo contineat, concepti seminis ejectionem aut abortum passura est priùs quàm habitudini priscæ reddatur: scilicet exucci & aridi fœtûs demensum quo saginetur abripit mulier, quæ ideò si junior, vix audiet mater quin debitam staturam adepta sit vel ei quidpiam decedat.

NON te falsa producat sobolis mox affuturæ spes quoties sanguinis solenni ritu fluxuri motus sistitur: Equidem illa, cujus macies & natura virilis æmula sequioris sexûs longè superat sortem, luculento calore potens residuum aut cumulat nullum, aut abligurit omne, aut ducit in pilos, aut per patentiores cutis mæandros in auras extenuatum exigit, per uterum nihil. Pariter & quæ lacte dives præbet uber puero lactenti, qui nectaris suavissimi copiâ insuetum sugendi laborem demulceat, nullo maculabit indusia sanguine, an hinc ad mammas recurrente quo lacte turgeant? Illius secundo circiter per uterum citati primùm, septimo frequentiùs septenario cursus ultimùm intercipitur, ocyùs nonnunquam & seriùs, sanâ adventante & urgente senectute semper; quia longâ annorum serie attritæ partes sanguinem cudunt frigidiorem & parciorem vix per solita quondam loca, rugis nunc & marcore confidentia ferendum. Quisquis dulces exoptas gnatos, nullo habito cum illis mulieribus commercio, alterius fruere amplexibus, quæ si provectâ paululùm sed non decrepitâ ætate uterum nullo pridem erumpente sanguine sordidatum accommodat, te pulchrâ validâque prole parentem beabit.

AUTUMNUS labens hyemis instantis prodromus gratâ vice ridentis diei æquat immò & superat interdum veris ineuntis serenitatem; ita & juvenis fœcunditatem emeritis annis plena & jamjam matura mulier, quæ si pingui mollique otio diffluens magnifico apparatu & vitæ cultu cum elegantiâ & copiâ delectetur, lautissimisque mensarum cupediis bellè subfarcinatum corpus longo committat morphæo, eo luxuriabit sanguine brevi cessuro in generationis opus, & qui oblitus dudùm stati circuitûs intùs servatur eâ copiâ quæ sufficiat proli, ad quam edendam inutile est sanè quòd aliquando prodierit foras, cum mulierem huic nunquam proluvio mancipatam spes gratissima posteritatis etiam consoletur: sic nec junior nec senior annis eum tenebit inter utramque ætatem modum; superfluum quidem, ut illa reservando sanguinem, sed hujus instar non amplius excernendum. At ne coërcitus & de domestico factus peregrinus illam malè habeat, si eo ad fœtum non utitur, abutitur & ad adipiscendum corporis habitum solidum & succi plenum, qui egregiæ formæ venustatem majestate conjunctam ita exornat, ut nullius sibi non devinciat observantiæ cultum & amoris singularis.

MULIER hæc quæ amoris causam præ se, ejusdem, etiam & effectum in se ferre potest, ad quem nullius esse momenti puta quòd solitam à pluribus annis viam per uterum insistere desierit sanguis, modò ejus quid residui absumatur in fœtum: tunc uxorium pensum strenuè accurando non ludet operam, & potissimùm si dudùm vidua caruerit viro, cujus desiderium ut leniat blanditiis pridem inexpertis, nupta iterum jungatur alteri, juveni, & pervigili vomere prædium muliebre alacriter revolventi, quò vitam exigat genialem: quamobrem ferventi sanguine calentibus venis æstuante intermissa diu venus recoletur suaviùs, & voluptatis arcem igne cæco deflagrantem quamblandè mitigabit aliò quondam migrans eò nunc revocatus sanguis, qui semen utriusque parentis commodùm nactus eique intertextus, fœtum promovebit, alet, augebit & corroborabit, ut maturus feliciter excludatur à matre, quæ licet eo graviditatis tempore aliquid saginæ deposuerit, instante tamen partu vegeta non implorabit opem Prosæ & Postvortæ. Sic quoque & ros sanguineus motu periodico non stillat ex utero brutarum animantium, quæ nihilominus valentes fœtus procreant, sed priùs libidinis œstro percitæ, cum copiosus sanguis latebris abditus morâ factus acrior partes eas fodicat exquisito donatas sensu, donec benefico maris semine mitificetur, aliàs nihil molestiæ pariturus.

Ergo mulier ætate provecta, cui menstrua dudum defecerunt, gravidari potest.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI

M. Philippus Mathon.
M. Raymundus Finot.
M. Robertus Raoult.
M. Matthæus Thuillier, Scholarum Professor.
M. Ioannes Baptista Ferrand.
M. Carolus Marteau, rei Herbariæ Professor.
M. Claudius Guerin.
M. Petrus Yvelin, Medicus Regis ordinarius & Serenißimæ Aurelianensium Ducissæ Medicus primarius.
M. Mathurinus Denyau, Professor Regius.

Proponebat Lutetiæ RENATUS CHAUVEL, A. R. S. H. 1672.